

Γονείς στα θρανία

2^ο Δημοτικό Ηλιούπολης

Ομιλία με θέμα:
"Πλάθοντας τα παιδιά μας"

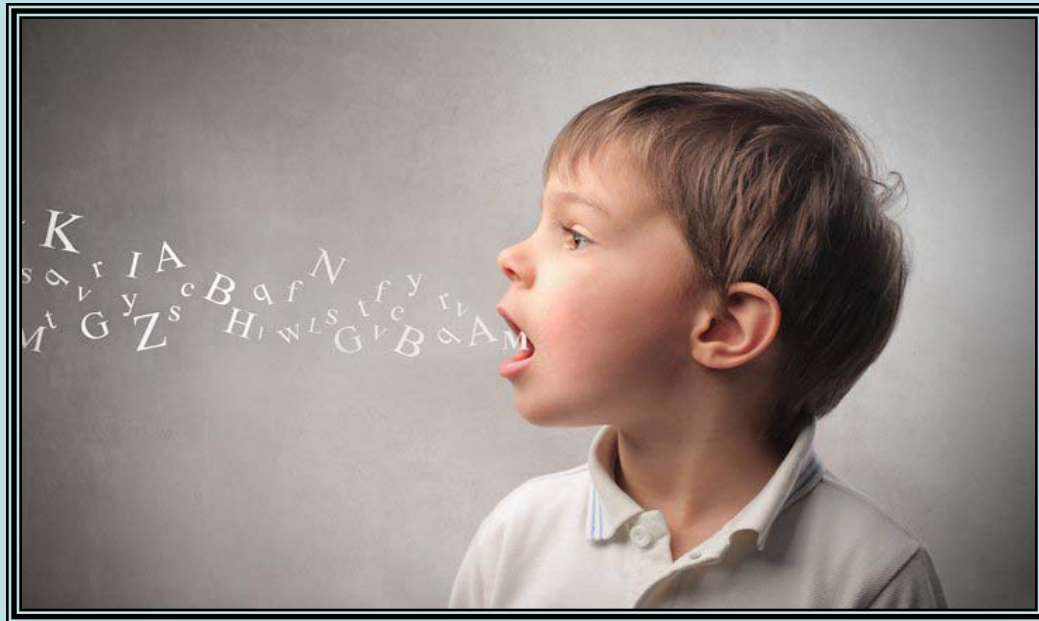

Εισαγωγή:

- Οι περισσότεροι από εμάς πριν αποκτήσουμε το πρώτο μας παιδί πιστεύαμε ότι γνωρίζουμε πώς να μεγαλώσουμε ένα παιδί.
- Μόλις όμως αποκτήσαμε το πρώτο μας παιδί!, βιώσαμε στην κυριολεξία πώς είναι να σπας τα μούτρα σου στην προσπάθεια να επικοινωνήσεις και να διαπαιδαγωγήσεις αυτά τα πολύ αγαπημένα ανθρωπάκια!, που είναι τα παιδιά μας.
- **Ερώτηση:** Μα γιατί οι περισσότεροι από εμάς σπάμε ή σπάσαμε τα μούτρα μας στην προσπάθεια μας να τα διαπαιδαγωγήσουμε???
- **Απάντηση:** Διότι αυτά τα υπέροχα ανθρωπάκια καταλύουν “σχεδόν αβίαστα” όλες τις εκπαιδευτικές θεωρίες που γνωρίζουμε σε σχέση με το μέγιστο τους ή μήπως διαφωνείτε?

Παράδειγμα:

- Δάσκαλοι, Κοινωνικοί λειτουργοί, Παιδαγωγοί και Ψυχολόγοι πολύ συχνά δυσκολεύονται να τα βγάλουν πέρα με τα παιδιά τους.
- Οπότε,
μιλάμε για μια συνεχή και μεταβαλλόμενη διαδικασία προσαρμογής των γονέων στις ιδιαιτερότητες του παιδιού τους - σε σχέση πάντα με το μέγλωμα του.

Παραδοχές γονέων

Η εμπειρία μας έχει διδάξει ότι:

- τα παιδιά από την φύση τους καταλαμβάνουν όσο χώρο και αν τους δίνουμε (είτε ψυχολογικό, είτε κυριολεκτικό) και μονίμως διεκδικούν κ' άλλον
- τα περισσότερα παιδιά δοκιμάζουν διαρκώς τις αντοχές και τα όρια των γονιών τους
- εκμεταλλεύονται την αγάπη των γονιών τους και τα πάντα γύρω τους στο έπακρο
- συμμαχούν αβίαστα με όποιον γονέα εκ των δύο τα βολεύει προκειμένου να επιτύχουν αυτό που θέλουν

- εξαγοράζονται πολύ εύκολα με υλικά αγαθά στις ηλικίες του δημοτικού και της προεφηβείας
- μιμούνται αυτούς που θαυμάζουν – γονείς, συγγενείς ή φίλους
- επηρεάζονται πολύ από αυτούς που θαυμάζουν και υιοθετούν της συμπεριφορές τους
- τα παιδιά μας είναι η προέκταση της οικογενείας μας, στο σχολείο και την κοινωνία
- το διαπαιδαγωγικό σαμποτάζ που λέγετε Παππούς ή Γιαγιά
- διαζευγμένοι γονείς?, - ή άλλη μεγάλη διαπαιδαγωγική πληγή

Τα 4 πιο συνηθισμένα λάθη των γονέων

1. Υποχωρούν εύκολα
Μην απειλείτε το παιδί σας με συνέπειες που δεν θα εφαρμόσετε2.
2. Αμφισβητούν ο ένας τον άλλον
Ακόμα κι αν πράγματι διαφωνείτε με την τακτική του συντρόφου σας, είναι πολύ σημαντικό μπροστά στο παιδί να φέρεστε ως ενιαίο «μέτωπο».
3. Δωροδοκούν το παιδί
Η «δωροδοκία» είναι ένα από τα βαρέως τύπου «όπλα» που χρησιμοποιούν ορισμένοι γονείς κυρίως για να εξαγοράσουν την αγάπη ή την συμπεριφορά τους
4. Υπάρχουν γονείς που φέρονται σαν κακομαθημένα μπροστά στα παιδιά τους
Τα παιδιά μαθαίνουν κυρίως από την συμπεριφορά μας και λιγότερο κατανοούν τις συμβουλές που τους δίνουμε.

Τα 5 λάθη από αγάπη

Όλοι μας ως γονείς θέλουμε τα παιδιά μας να είναι ευτυχισμένα!
Το κάνουμε όμως σωστά?

1. Να κάνετε το παιδί να νιώθει σαν βασιλιάς/βασίλισσα

Φυσικά και είναι σημαντικό να κάνετε το παιδί σας να νιώθει μοναδικό, σπουδαίο και λατρεμένο!, αυτό όμως είναι διαφορετικό από το να του φέρεστε σαν να είναι μονάρχης - κάνοντάς του όλα τα χατίρια και τα καπρίτσια χωρίς να του βάζετε κανένα όριο στην συμπεριφορά του.

2. Να του δίνετε πολλά χρήματα

Γνωρίζουμε όλοι μας ότι, τα χρήματα είναι ένα σοβαρότατο μέσο καθημερινών συναλλαγών και λύνει πολλά πρακτικά προβλήματα, αλλά δεν μπορούν να αγοράζουν την αυθεντική αγάπη!!!

Χρειάζεται λοιπόν να δώσουμε στα παιδιά μας να καταλάβουν την σημαντικότητα των ανθρώπινων σχέσεων.

Παράδειγμα: την αξία της οικογένειας, της υποστήριξης, της φιλίας, το μοίρασμα των εμπειριών κλπ.

3. Να μη βάζετε όρια

Χωρίς όρια τα παιδιά αισθάνονται όπως ο καπετάνιος χωρίς πυξίδα μέσα στην νύχτα.

Χωρίς οριοθέτηση δεν μπορεί ο γονιός να διδάξει σωστή συμπεριφορά. Πχ. τι επιτρέπεται να κάνει το παιδί υπό ορισμένες συνθήκες και τι όχι...

4. Να το αφήνετε να κάνει πάντα το δικό του

Είναι σημαντικό το παιδί να μάθει πώς οικογένειά σημαίνει!, η συνύπαρξη και με άλλους ανθρώπους και πώς δεν μπορεί να γίνεται πάντα το δικό του.

Επίσης πρέπει να μάθει να σέβεται, τις γνώμες, τις επιθυμίες και τις ανάγκες των άλλων μελών της οικογένειάς του, προκειμένου να σέβονται και αυτοί τις δικές του επιθυμίες κλ.

5. Μην του προσφέρετε δώρα για λάθος λόγους

Διότι μπορεί άθελα σας να το διδάξετε ότι, και η κακή συμπεριφορά επιβραβεύεται – προκαλώντας του συμπεριφοριστική σύγχυση.

Βάζοντας τα σωστά όρια στα παιδιά μας

- Τα όρια αφορούν όλους μας και υπάρχουν παντού. Χωρίς αυτά δε θα μπορούσαμε να είμαστε λειτουργικοί, να συνεργαζόμαστε, να είμαστε αποδοτικοί και να οργανωνόμαστε σαν κοινωνία.
- Όσο παράδοξο κι αν φαίνεται, τα παιδιά ψυχικά αναζητούν την «σωστή τιμωρία» την κατάλληλη ώρα ως ένα “προστατευτικό όριο” στη συμπεριφορά τους.
- Τα σωστά όρια “πλάθουν ευτυχισμένα παιδιά”, ικανούς και ολοκληρωμένους ενήλικες, οι οποίοι καθώς μεγαλώνουν δεν φοβούνται να αναλάβουν τις ευθύνες που τους αναλογούν, καθώς και να χαρούν τα οφέλη που συνοδεύουν τις πράξεις τους.

- Τα όρια πρέπει να συμβαδίζουν με το στάδιο της ανάπτυξης κάθε παιδιού και να προσαρμόζονται στα χαρακτηριστικά της ηλικίας του.
- Τα παιδιά που μεγαλώνουν χωρίς όρια αισθάνονται συχνά ανυπεράσπιστα και απροστάτευτα, αντιλαμβάνονται τον κόσμο **ως απειλή** και τους γονείς τους ως ανίσχυρους.., νιώθουν δυστυχισμένα, αποθαρρυσμένα, ανασφαλή και συχνά εκδηλώνουν συμπεριφοριστικά προβλήματα.
- Τα δε παιδιά που μεγαλώνουν “με αυταρχικούς και υπερβολικούς κανόνες” δυσκολεύονται να αναπτύξουν κλίσεις, προτιμήσεις και ενδιαφέροντα - με αποτέλεσμα να αναπτύσσουν προβλήματα φόβου, τρόμου, προβλήματα λόγου, συστολή, - ή να κινηθούν προς το άλλο άκρο?, την επιθετικότητα προς όλους και προς όλα..

- Τα παιδιά που μεγαλώνουν σε ένα αυταρχικό οικογενειακό περιβάλλον συνήθως παρουσιάζουν σοβαρά προβλήματα αυτοεκτίμησης.

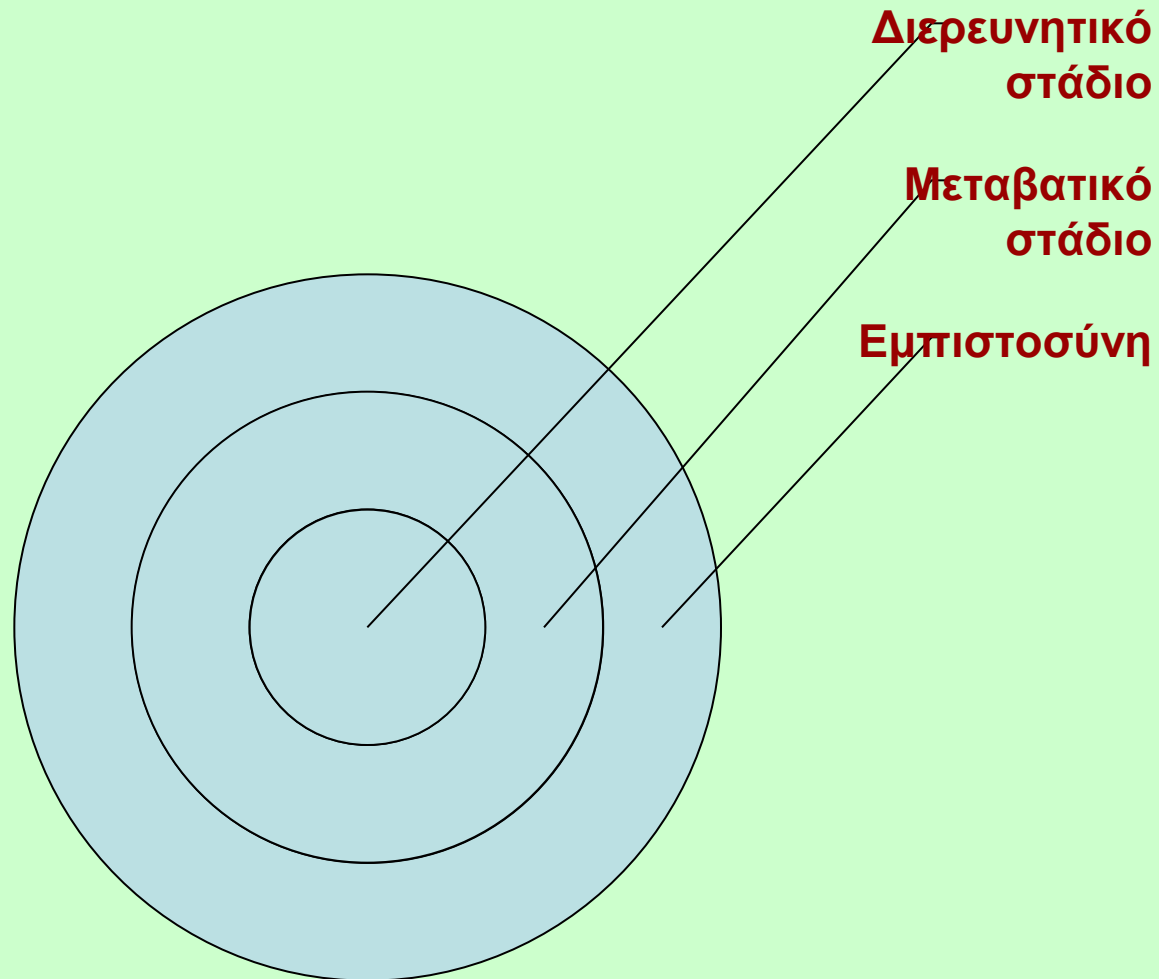
Πολλές μελέτες μας δείχνουν ότι:

όταν οι γονείς θέτουν σταθερά αλλά δίκαια όρια, τα παιδιά μεγαλώνουν έχοντας μεγαλύτερη αυτοπεποίθηση και καλύτερη προσαρμογή στις ομάδες των συνομηλίκων τους – επίσης γίνονται περισσότερο υπεύθυνα και αυτόνομα.

- Απαντήσεις του τύπου «γιατί έτσι το λέω εγώ!» ή «είσαι μικρός ακόμα για να καταλάβεις» δεν έχουν κανένα διαπαιδαγωγικό αποτέλεσμα.

Οι απαγορεύσεις που δεν συνοδεύονται από κάποια εξήγηση δεν γίνονται κατανοητές από τα παιδιά – αντιθέτως τις βιώνουν ως περιορισμούς και αντιδρούν ποικιλοτρόπως.

Όσο το παιδί κερδίζει την εμπιστοσύνη μας μπορούμε να το επιβραβεύουμε παραχωρώντας του μεγαλύτερες ελευθερίες!

Τρόποι που οδηγούν στην υγιή ανάπτυξη των παιδιών

Η σημασία της επιβράβευσης

Επιβραβεύουμε τις επιθυμητές συμπεριφορές αντί να σχολιάζουμε τις μη επιθυμητές.

Παράδειγμα: αντί να του λέμε «Μην είσαι αφηρημένος», του λέμε «Συγκεντρώσου!» ή αντί για «Μην κρατάς τα παιχνίδια μόνο για τον εαυτό σου», του λέμε «Μπράβο παιδί μου!, τι ωραία που παίζεται!, με τον φίλο/η σου!» Πολύ σε χαίρομαι!!!

Η επιβράβεισή για να έχει τα επιθυμητά αποτέλεσμα πρέπει να είναι:

- Άμεση: να δίνεται τη στιγμή που το παιδί εκδηλώνει την επιθυμητή συμπεριφορά και όχι αργότερα.

- Ειλικρινής: κοιτάμε το παιδί στα μάτια με αγάπη και σοβαρότητα - στεκόμαστε στο ύψος του όταν του μιλάμε και το επιβραβεύουμε.
- Συγκεκριμένη: να περιλαμβάνει ένα ξεκάθαρο λεκτικό και λιτό μήνυμα, π.χ. «Μπράβο βρε Γιωργάκη ή Ελενίτσα!!! Σ' ευχαριστώ πολύ που με βοηθάς να καθαρίσουμε το αυτοκίνητο, το σπίτι κα».
- Προσανατολισμένη στην επιτυχία, αλλά και στην προσπάθεια: δηλαδή, συγχαίρουμε το παιδί ένθερμα όταν καταφέρνει κάτι - αλλά και για την προσπάθεια που κατέβαλε, ώστε να το ενθαρρύνουμε να βάζει τα δυνατά του μέχρι το τέλος.
- Σταθερή και συνεπής: να ενισχύει σε κάθε ευκαιρία την αυτοπεποίθηση του παιδιού.

Παιδιά & Κοινωνικότητα

- Είναι απαραίτητη προϋπόθεση να μάθουμε στα παιδιά μας από νωρίς πώς όλοι μας ζούμε και κινούμαστε μέσα σε ένα κοινωνικό πλαίσιο, όπου υπάρχουν περιορισμοί, ευθύνες και υποχρεώσεις – έτσι τα βοηθάμε σημείο, το σημείο να κτίσουν μια εποικοδομητική προσωπικότητα.
- Αυτή η διαπαιδαγωγική προσέγγιση κάνει τα παιδιά να νιώθουν πιο ασφαλή, ανοίγει τους ορίζοντες της σκέψης τους, γίνονται πιο συνεργάσιμα, αγαπητά, δημιουργικά και εν τέλει πιο ευτυχισμένα.
- Οι πολλές επεξηγήσεις και οι λεπτομερείς οδηγίες κοινωνικής συμπεριφοράς συνήθως τα μπερδεύουν – κι' εκείνα αντιδρούν προτιμώντας να σας αγνοήσουν.

- Φροντίζουμε να μιλάμε στα παιδιά μας όπως αρμόζει **στην ηλικία τους** και εάν είναι δυνατόν με παραδείγματα, ώστε να είμαστε όσο το δυνατόν ποιο σίγουροι ότι **αντιλαμβάνονται** ακριβώς αυτό που τους ζητάμε να κάνουν ή να μην κάνουν.
- Τα παιδιά μαθαίνουν από αυτά που κάνουμε - και όχι από αυτά που τους λέμε.
- Τα παιδιά κατανοούν πολύ πιο εύκολα το τι είμαστε και πώς λειτουργούμε - παρά το τι λέμε.
- Η προσωπική μας συμπεριφορά “ως γονείς” μέσα στο σπίτι αλλά και έξω από αυτό αποτελεί «μοντέλο μίμησης» συμπεριφοράς προς τα παιδιά μας

Κερδίζοντας την εκτίμηση των παιδιών μας- κερδίζουμε και τα παιδιά μας

Ένα σημαντικό ζήτημα που απασχολεί τους γονείς είναι πως θα καταφέρουν να μεταδώσουν στα παιδιά τους ορισμένες σταθερές αξίες μέσα από την οικογενειακή ζωή.

Συγκεκριμένα: πως θα μάθουν στο παιδί τους να αγαπά και να προσέχει τον εαυτό του, πώς να ξεχωρίζει αυτούς/ες που αξίζουν να τους εκτιμάει και να τους αγαπάει.

Η εκτίμηση κερδίζεται, ενώ ο σεβασμός δίδεται

<< Εδώ πρέπει να επισημάνω ότι, υπάρχει μεγάλη διαφορά επί της ουσίας, μεταξύ της έννοιας «**σεβασμός**» και της έννοιας «**εκτίμησης**» >>

- Η εκτίμηση δεν μπορεί να μετρηθεί ως ποσότητα, δεν μπορεί να αγοραστεί, ούτε μπορεί κάποιος να την διαπραγματευτεί – ενώ ο σεβασμός στις περισσότερες περιπτώσεις προσφέρετε.
- Όλα τα παιδιά έχουν ανάγκη την αναγνώριση των γονιών τους για αυτά που καταφέρνουν - επίσης έχουν έντονη την ανάγκη να νιώσουν ότι οι γονείς τους τα αποδέχονται για αυτό που πραγματικά είναι.
- Είναι δεδομένο ότι: η συνεχής αρνητική κριτική, δεν φέρνει τα επιθυμητά αποτελέσματα - αντιθέτως προκαλεί άμεσες αντιδράσεις από τα παιδιά. Παράδειγμα: ανυπακοή, έλλειψη σεβασμού, προβλήματα συναναστροφών, δυσκολίες προσαρμογής στο σπίτι ή και την κοινωνία.

Η συμπεριφορά μας έχει τεράστια επιρροή πάνω τους

Πρέπει πρώτοι εμείς να δίνουμε τα σωστά παραδείγματα.

1. **Ακούμε τα παιδιά μας με προσοχή**

Ως γονείς πρέπει να δίνουμε προσοχή στα παιδιά μας την ώρα που μας μιλάνε, δείχνοντας ειλικρινές ενδιαφέρον.

2. **Αποφεύγουμε τις προσβολές**

Αν το παιδί κάνει κάποιο λάθος ή αποτύχει σε κάτι, το τελευταίο πράγμα που πρέπει να κάνουμε είναι να το προσβάλλουμε ή να το κρίνουμε.

3. **Να τους δείχνουμε εμπιστοσύνη**

Η εμπιστοσύνη που δείχνουμε στα παιδιά μας και η ενθάρρυνση προς την αυτονομία τους, είναι βασικά συστατικά για να καλλιεργηθεί η αυτοεκτίμηση τους.

Είναι βασική προϋπόθεση να διατηρούμε τον έλεγχο όταν τα παιδιά, μας περιγράφουν γεγονότα ή συμπεριφορές που δεν μας αρέσουν.

- **Ως γονείς:** πρέπει να δίνουμε την δυνατότητα στα παιδιά μας να εκφράζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους - αυτή η τακτική αφήνει ανοικτή την πόρτα της επικοινωνίας μεταξύ μας και τα βοηθά ιδιαίτερα στην προσωπική και κοινωνική τους ανάπτυξη.
- Με την προσέγγιση αυτή, διευκολύνουμε τα παιδιά μας να αναπτύξουν και να διαμορφώσουν μια θετική εικόνα για τον εαυτό τους, διότι αισθάνονται πως όταν τα ακούμε πραγματικά, τα εκτιμούμε και τα υπολογίζουμε.
- Αντίθετα, όταν οι ανάγκες των παιδιών μας αγνοούνται, συνήθως παραιτούνται εύκολα, αναπτύσσουν ακατανόητες συμπεριφορές και εδραιώνουν χαμηλή αυτοεκτίμηση.

Οπότε, είναι πολύ σημαντικό!

- Να ενθαρρύνουμε τα παιδιά μας όταν ξεκινούν να μας μιλούν ακόμα και όταν χρησιμοποιούν δικές τους λέξεις ή δυσκολεύονται να μας πουν κάτι.
- Στις περιπτώσεις που τα παιδιά, μας μιλήσουν για κάτι που είμαστε μερικώς ή εντελώς αντίθετοι φροντίζουμε (σε πρώτο χρόνο) να το καταπιούμε άμεσα.
- Εάν αυτό που μας πει το παιδί είναι έξω από τα διδάγματα που προσπαθούμε να του περάσουμε ή κάτι ενοχικό – είναι δεδομένο πως θα μας περιμένει στην γωνία για να δει πως θα αντιδράσουμε, προκειμένου να αξιολογήσει αυτόματα (ασυνείδητα) αν θα συνεχίσει να μας μιλάει ή να σταματήσει, - οπότε φροντίζουμε να αποφύγουμε την παγίδα τους...

- Δυστυχώς «ως γονείς» χρειάζεται να είμαστε διαρκώς σε επιφυλακή απέναντι τους προκειμένου να μην πέφτουμε στις παγίδες τους. Παράδειγμα: να μην δείξουμε αμέσως έκπληκτοι από κάτι που μας είπε, δυσαρεστημένοι ή ανήσυχοι, διότι πάει το χάσαμε «το παιχνίδι της εμπιστευτικότητας» και θα μας κλείσουν την πόρτα της επικοινωνίας κατάμουτρα και δεν θα την ξανανοίξουν ποτέ.
- Εάν όμως διαφωνούμε, μπορούμε (σφίγγοντας τα δόντια χωρίς να το καταλάβουν) να τους δηλώσουμε με ευγένεια πως έχουμε διαφορετική άποψη και να τους τεκμηριώσουμε με κατανοητά παραδείγματα (για την ηλικία τους) την διαφορετική μας άποψη.
- Συζητώντας συχνά μαζί τους τα βοηθάμε να βελτιώσουν το λεξιλόγιό τους και τις ικανότητες ακρόασης, κτίζοντας έτσι, τις βάσεις μια υγιούς (μεταξύ μας) ανθρώπινης σχέσης.

Ανάπτυξη κριτικής σκέψης = Προσωπικότητα

Κριτική σκέψη = η νοητική και συναισθηματική λειτουργία κατά την οποία το άτομο αξιολογεί την αξιοπιστία των πληροφοριών και αποφασίζει τι να κάνει μέσω συλλογισμών που γίνονται με βάση όλα τα δυνατά στοιχεία που μπορεί να έχει στη διάθεσή του.

Οι δεξιότητες της κριτικής σκέψης είναι: η ανάλυση, η σύγκριση, η σύνθεση και αποτελούν την βάση των απαιτούμενων δεξιοτήτων για την γνωστική ανάπτυξη ενός παιδιού.

Η εισαγωγή αυτών των δεξιοτήτων μπορεί να αρχίσει από την προσχολική ηλικία και με την πάροδο του χρόνου να αναπτύσσονται - ώστε ως μαθητές να μπορούν να τις εφαρμόζουν στην προσωπική τους ζωή.

Συμβουλές του οργανισμού «The American Philosophical Association» για την διδασκαλία της κριτικής σκέψης.

- **Ενθαρρύνετε τα παιδιά να κάνουν ερωτήσεις:** οι γονείς και οι δάσκαλοι θα πρέπει να ενθαρρύνουν την θετική περιέργεια των παιδιών. Εάν μετά από μια ερώτηση και την απάντηση που θα του δώσουμε το παιδί δεν βγάζει νόημα - πρέπει να το ενθαρρύνουμε να εκφράσει τις αντιρρήσεις ή την δυσκολία του χωρίς να το κρίνουμε.
- **Ζητήστε από τα παιδιά να εξετάσουν εναλλακτικές λύσεις:** είναι ωραίο να παίρνετε μια σωστή απάντηση. Πολλά όμως προβλήματα έχουν περισσότερες από μία προσεγγίσεις προκειμένου να λυθούν. Με αυτήν την τακτική **βοηθάμε** τα παιδιά μας να γίνουν ποιο ευέλικτα - και να μην γίνουν άκαμπτα.

- **Μην περιορίζετε την κριτική σκέψη:** ενθαρρύνετε τα παιδιά να συζητήσουν και να αιτιολογήσουν ηθικά, δημόσια ή πολιτικά θέματα που έχουν πέσει στην αντίληψη τους και που τα έχουν προβληματίσει.
- **Πρωθήστε τη γραφή:** όπως γνωρίζουν πολλοί εκπαιδευτικοί, η διαδικασία της γραφής βοηθά τους μαθητές να αποσαφηνίσουν τις εξηγήσεις τους και να οξύνουν τα επιχειρήματά τους.
- **Είναι δεδομένο ότι:** η ανάπτυξη κριτικής σκέψης μπορεί να κάνει τα παιδιά πιο έξυπνα, πιο ανεξάρτητα και πιο δημιουργικά.

Ταξιδεύοντας με τον χάρτη του παππού μας την εποχή της Παγκοσμιοποίησης

Στερεότυπα & Παραδόσεις

- Ένα χαρακτηριστικό των στερεοτύπων είναι ότι, αυτά είναι «στέρεα τυπωμένα» στο νου και στην καρδιά μας.
- Σε κοινωνικό και σε πολιτικό επίπεδο όλοι μας οφείλουμε να μην κρίνουμε αυστηρά την «διαφορετικότητα» που δεν παραβιάζει τα δικαιώματα ή τον ζωτικό μας χώρο.

- Στην σημερινή πραγματικότητα των Σόσιαλ Μίντια, του Ιντερνέτ, της εξειδίκευσης και της τεχνικής νοημοσύνης – κάποιες καθοδηγητικές υιοθέτησης στερεότυπων προς τα παιδιά μπορεί να τους προκαλέσουν μεγαλύτερα προβλήματα από τα ωφέλει τους.
- Παράδειγμα: σχόλια του τύπου «οι άνδρες δεν κλαίνε», «οι γυναίκες είναι φοβητσιάρες», «οι άνδρες είναι θαρραλέοι», «οι γυναίκες είναι μόνο για να μεγαλώνουν παιδιά και να φροντίζουν το σπίτι» κλπ.
- Αυτό που μπορούμε να κάνουμε ως γονείς σήμερα είναι: να μην μεταφέρουμε στα παιδιά μας τα δικά μας στερεότυπα ως δεδομένα - αλλά να τους διευκρινίζουμε ότι πρόκειται για τα δικά μας πιστεύω (διότι η αποδόμηση μας μέσα τους караδοκεί από παντού).

Συμπέρασμα

- Ακολουθώντας αυτήν την διαπαιδαγωγική πρακτική δεν θα πέσουμε στην παγίδα της αμφισβήτησης μας με την πρώτη ευκαιρία που θα τους δοθεί - παράλληλα θα αυξήσουμε την εμπιστοσύνη τους προς εμάς, θα μας ακούνε με μεγαλύτερη σοβαρότητα και θα γλυτώσουμε από πολλά επικοινωνιακά δεινά στο μέλλον.
- Έτσι, αφήνουμε τα παιδιά μας μόνα τους να προβληματιστούν προκειμένου να αναπτύξουν επιπρόσθετα την κριτική τους σκέψη.
- Παράλληλα: διδάσκουμε τα παιδιά μας ότι, είναι στην διακριτική τους ευχέρεια να αλλάξουν ή να τροποποιήσουν όποτε θελήσουν (και χωρίς ενοχές) τα στερεότυπα που τα διδάξαμε, να τα προσαρμόσουν στην προσωπικότητα τους και στην σύγχρονη εποχή που ζούμε..

Κλείνοντας

Ένα απόσπασμα από το βιβλίο των Ρούντολφ Ντράικωρς & Περλ Κάσσελ «Πέτα μακριά το ραβδί σου»

Αν ένα παιδί...

- ζει με την ανοχή, μαθαίνει να είναι καρτερικό...
- ζει με την ντροπή, μαθαίνει να νιώθει ένοχο...
- ζει με το φόβο, μαθαίνει να είναι φοβισμένο...
- ζει με την κοροϊδία, μαθαίνει να είναι δειλό...
- ζει μέσα στην εχθρότητα, μαθαίνει να φιλονικεί...
- ζει με επικρίσεις, μαθαίνει να καταδικάζει...

Ενώ, εάν ένα παιδί...

- ζει μέσα στη φιλικότητα, μαθαίνει ότι ο κόσμος είναι όμορφος για να ζει κανείς, αλλά και να αγαπά και να αγαπιέται!
- ζει μέσα σε ασφάλεια, μαθαίνει να εμπιστεύεται τον εαυτό του και το περιβάλλον του!
- ζει με δίκαια μεταχείριση, μαθαίνει τη δικαιοσύνη!
- ζει μέσα στην τιμιότητα, μαθαίνει ποια είναι η αλήθεια!
- ζει με την επιδοκιμασία, μαθαίνει να θέτει στόχους!
- ζει μέσα στην αποδοχή, μαθαίνει να αγαπά!
- ζει με την ενθάρρυνση, μαθαίνει να έχει αυτοπεποίθηση!

Ευχαριστούμε για την προσοχή σας!

Σύλλογος γονέων 2ου Δημοτικού Σχολείου Ηλιούπολης

Ομιλήτης

Σύμβουλος Ψυχικής Υγείας
Ψυχοθεραπευτής
Επιφάνειος Πρέκας – PDTC
www.prekas.gr